

När dödsbudet om Bengt Berggren plötsligt och oförberett bröt in över staden blev där i ett enda slag alldeles tyst. Varför? Var det en så märklig man? Ja, det var det, men man visste det knappast. Man visste att han var en mycket skicklig läkare men så kom det fram att han med sitt läkareskap också förenade egenskaper att vara en god människa. Att återställa en rubbad eller sönderslagen harmoni hos en medmänniska i fysiskt eller andligt hänseende, var hans högsta strävan, och att lyckas därutinnan var hans högsta glädje och belöning. Det är väl ungefär så som karakteristiken på en verklig Knutsbroder skall se ut. Att stifta frid, enighet och glädje bland människorna och vara behjälplig när de har det svårt.

De yttre data för Bengt Berggrens läkarbana var följande. Född i Stockholm. Studentexamen i Lund. Medicin. 1933. Tjänstgöring som lasarettsläkare i Lund, Växjö, Orups sanatorium med flera. Praktiserande läkare i Landskrona 1943. Han hade just färdigställt sin nya läkarmottagning i Borstahuset och gladde sig av hela sin varma själ åt allt det goda och samhällsgagnande som det var hans föresats och förhoppning att kunna sprida ut och göra fruktbärande.

Bengt Berggren och hans tappra livsbejakande makas förhoppningar att få ställa in sig i ledet i det ljusa uppbyggande makternas kamp blev grusade.

Jag slutar med att citera några rader av mig själv som jag tycker ungefär speglar den så tidigt bortgångne läkarens, idealistens och människovännens blick på tingen.

Vi tro att till ljusets och sanningens värld
är människan född av naturen
och fram genom sekelernas skiftande färd
förvissningen därom är buren.

Vi tro att vi fått till en arvedel
det godas guld som vi inom oss vårdar
Och om vi ha känt idealernas spel
lysa upp i materiens gårdar.